

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada swobody świadczenia usług ustanowiona w art. 56 TFUE, art. 25 dyrektywy 2004/18 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.⁽¹⁾, oraz zasada wolnej i uczciwej konkurencji między wykonawcami i zasada proporcjonalności, które to zasady są nieodzownie związane z prawem Unii Europejskiej, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym w dziedzinie zamówień publicznych, takim jak przepisy rumuńskie przewidziane w art. 96 ust. 1 [Hotărârea Guvernului – dekretu rządu] nr 925/2006, który stanowi, że w przypadku gdy niektóre części umowy o udzielenie zamówienia publicznego mają być wykonane przez jednego lub więcej podwykonawców, przedstawione umowy muszą być zgodne z ofertą i stanowią integralną część umowy o udzielenie zamówienia publicznego, jako załącznik, interpretowanej w ten sposób, że usługi zlecone w ramach podwykonawstwa muszą być świadczone w takiej samej wartości/za taką samą cenę jak cena uzgodniona w umowie głównej w odniesieniu do danych usług?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004 L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea (Rumunia) w dniu 11 maja 2021 r. – Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj / YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

(Sprawa C-301/21)

(2021/C 329/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Cluj, Tribunalul Bihor, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Sălaj

Druga strona postępowania: YF, KP, OJ, YS, SL, DB, SH

Inni uczestnicy postępowania: Tribunalul Cluj, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy, o których mowa w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy⁽¹⁾, gwarantujące postępowanie sądowe dla „wszystkich osób, które uważają się za pokrzywdzone w związku z naruszeniem wobec nich zasady równego traktowania”, jak również te zawarte w art. 47 akapit pierwszy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które gwarantują każdemu prawo do „skutecznego środka prawnego [i] sprawiedliwego rozpatrzenia jego sprawy”, należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten, o którym mowa w art. 211 lit. c Legea dialogului social nr. 62/2011 (rumuńskiej ustawy nr 62/2011 regulującej dialog między partnerami społecznymi), który przewiduje, że trzyletni okres na wniesienie powództwa o odszkodowanie rozpoczyna bieg „od dnia powstania szkody”, niezależnie od tego, czy powodowie posiadali wiedzę o wystąpieniu szkody (i jej zakresie)?
- 2) Czy przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 1 i 2, a także te zawarte w art. 3 ust. 1 lit. c) in fine dyrektywy [2000/78] należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, takiemu jak ten zawarty w art. 1 ust. 2 Legea-cadru nr. 330, din 5 noiembrie 2009, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (rumuńskiej ustawy ramowej nr 330 z dnia 5 listopada 2009 r. w sprawie jednolitych wynagrodzeń pracowników opłacanych przez Skarb Państwa), zgodnie z interpretacją wyroku nr 7/2019 (opublikowanego w Monitorul Oficial al României – Dzienniku Urzędowym Rumunii – nr 343/06.05.2019), wydanego przez Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuński najwyższy sąd kasacyjny) przy rozstrzygnięciu apelacji w interesie prawa, w okolicznościach, w których powodom nie przysługiwało ustawowe prawo do żądania podwyższenia wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w momencie obejmowania stanowiska sędziego w dacie następującej po wejściu w życie ustawy [nr] 330/2009, stanowiącej akt prawny wyraźnie przewidujący, że prawami w zakresie wynagrodzenia są i pozostają wyłącznie te przewidziane w [rzeczonej] ustawie, co doprowadziło do powstania dyskryminacji w zakresie wynagrodzenia względem ich kolegów, opartej również na kryterium wieku, co w rzeczywistości oznacza, że tylko

najstarsi sędziowie, którzy rozpoczęli służbę przed styczniem 2010 r. (i którzy w okresie pomiędzy 2006 a 2009 rokiem skorzystali z wyroków, których sentencja podlegała w 2019 r. interpretacji na mocy wyroku nr 7/2019 [Înalta Curte de Casație și Justiție (rumuńskiego najwyższego sądu kasacyjnego)] skorzystali z retroaktywnej wypłaty praw w zakresie wynagrodzenia (podobnych do tych dochodzonych w drodze powództwa sądowego, będącego przedmiotem niniejszego postępowania), w grudniu 2019 r./styczniu 2020 r., za okres od 2010 r. do 2015 r., chociaż w tym okresie również powodowie pełnili funkcję sędziów, wykonywali te same czynności zawodowe, w tych samych warunkach i w tej samej instytucji?

- 3) Czy przepisy dyrektywy [2000/78] należy interpretować w taki sposób, że stoją one na przeszkodzie dyskryminacji jedynie wtedy, gdy jest ona oparta na jednym z kryteriów, o których mowa w art. 1 tej dyrektywy lub, przeciwnie, przepisy takie, ewentualnie uzupełnione innymi przepisami prawa unijnego, co do zasady stoją na przeszkodzie odmiennemu traktowaniu pracowników w zakresie wynagrodzenia, jeżeli wykonują tę samą pracę, dla tego samego pracodawcy, [w] tym samym okresie i na tych samych warunkach?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 12 maja 2021 r. – Komisja za zaszcita na licznite dannii, Centralna izbiratelna komisija / Koalicija „Demokraticzna Byłgarija – Obedinenie”

(Sprawa C-306/21)

(2021/C 329/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Komisja za zaszcita na licznite dannii, Centralna izbiratelna komisija

Strona przeciwna: Koalicija „Demokraticzna Byłgarija – Obedinenie”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (¹) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie dopuszcza on stosowania tego rozporządzenia w odniesieniu do danej pozornie czysto wewnętrznej sytuacji, takiej jak przeprowadzenie wyborów do zgromadzenia narodowego, gdy przedmiotem ochrony są dane osobowe osób będących obywatelami Unii Europejskiej i gdy czynności związane z przetwarzaniem danych nie polegają jedynie na gromadzeniu tych danych w kontekście danej działalności?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zakończenie działalności związanej z przeprowadzeniem wyborów do zgromadzenia narodowego (pozornie nieobjętych zakresem stosowania prawa Unii) zwalnia administratorów – przetwarzających i przechowujących dane osobowe osób – z ich obowiązków określonych w rozporządzeniu jako jedyne sposoby ochrony danych osobowych obywateli Unii Europejskiej na poziomie unijnym? Czy możliwość stosowania rozporządzenia jest uzasadniona jedynie działalnością, w ramach której ustanowiono lub, odpowiednio, zgromadzono dane osobowe, z czego wynika również wniosek dotyczący prekluzji możliwości jego dalszego stosowania?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 6 [ust. 1] lit. e) ogólnego rozporządzenia o ochronie danych i zasada proporcjonalności, określona w motywach 4 i 129 ogólnego rozporządzenia, dopuszczają dany krajowy środek regulacyjny wykonujący rozporządzenie, taki jak rozpatrywany, który z góry zakazuje i ogranicza możliwość dokonywania jakiegokolwiek nagrania wideo przy przeliczaniu wyników wyborów w lokalach wyborczych, ponieważ nie dopuszcza dyferencjacji i regulowania odrębnych elementów procesu dokonywania nagrania wideo i uniemożliwia osiągnięcie celów rozporządzenia – ochrony danych osobowych – za pomocą innych środków?